15/12/2019

10 πατρικές παραινέσεις προς τον νέον Επίσκοπο της Εκκλησίας

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα τελέστηκε το πρωί της Κυριακής των Αγίων Προπατόρων, 15 Δεκεμβρίου, στον Ι.Ναό Παμμεγίστων Ταξιαρχών Μ.Ρεύματος, η εις Επίσκοπον χειροτονία του εψηφισμένου Επισκόπου Δορυλαίου Δαμασκηνού, Ηγουμένου της Ι.Πατριαρχικής και Σταυροπηγιακής Μονής Αγίας Τριάδος Τζαγκαρόλων Χανίων.

Της Θείας Λειτουργίας προεξήρχε ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος, συμπαρα-στατούμενος από τους Μητροπολίτες Γέροντα Πριγκηπονννήσων Δημήτριο, Μυριοφύτου και Περιστάσεως Ειρηναίο, Ικονίου Θεόληπτο, Αρκαλοχωρίου, Καστελλίου και Βιάννου Ανδρέα, Σερβίων και Κοζάνης Παύλο, Κορίνθου Διονύσιο, Κυδωνίας και Αποκορώνου Δαμασκηνό, Κινσάσα Νικηφόρο, Τρίκκης και Σταγών Χρυσόστομο και Ιεραπύτνης και Σητείας Κύριλλο. Συμμετείχαν και οι Καθηγούμενοι των Αγιορειτικών Ι.Μονών Μ.Λαύρας και Εσφιγμένου, Αρχιμανδρίτες Πρόδρομος και Βαρθολομαίος, καθώς και ο προηγούμενος της

Ι.Μονής Αγίας Τριάδος Τζαγκαρόλων, Αρχιμ.Αμφιλόχιος.

Πριν από την χειροτονία, ο Οικουμενικός Πατριάρχης, απηύθυνε προς τον εψηφισμένο Επίσκοπο Δαμασκηνό εγκάρδιους λόγους οικοδομής και νουθεσιών αναφορικά με τη νέα αποστολή διακονίας που του ανέθεσε η Μητέρα Εκκλησία, και υπογράμμισε τη σημασία του θεσμού του Επισκόπου στην Εκκλησία.

“Συμφώνως προς την ορθόδοξον εκκλησιολογίαν, ο Επίσκοπος είναι πρωτίστως και εξόχως ο Προεστώς της ευχαριστιακής συνάξεως, από την οποίαν τρέφεται σύνολον το πολυδιάστατο έργον του. Ο Επίσκοπος είναι ευχαριστιακός εις όλας τας πτυχάς της ευθύνης και της μαρτυρίας του. […]

Η ευχαριστιακή, διακονική και εσχατολογική ταυτότης της Εκκλησίας απειλείται σήμερον όχι μόνον από την εκκοσμίκευσιν, αλλά και από μίαν εσωστρεφή και άγονον πνευ-ματικότητα, η οποία μάλιστα θεωρείται συχνάκις ως έκφρασις αυθεντικού ορθοδόξου φρονήματος. Το Οικουμενικόν Πατριαρχείον δεν υπήρξε ποτέ εκφραστής μιάς κλειστής προς τον κόσμον Ορθοδοξίας.
Πρωτοβουλία και μερίμνη της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας ήρξαντο οι θεολογικοί διάλογοι της Ορθοδοξίας κατά τον 20ον αιώνα και συνεχίζονται και

σήμερον. Η Κωνσταντινουπολίτις Εκκλησία ηγήθη της όλης προετοιμασίας και της πραγματοποιήσεως της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου εν Κρήτη τον Ιούνιον του 2016, η οποία και προέβαλε μετ' εμφάσεως την αποστολήν και την μαρτυρίαν της Ορθοδόξου Εκκλησίας εν τω συγχρόνω κόσμω."

Ακολούθως ο Παναγιώτατος, απηύθυνε προς τον νέο Επίσκοπο της Εκκλησίας δέκα πατρικές παραινέσεις:

"Πρώτον. Να διακονής τον λαόν του Θεού εν ακλονήτω πιστότητι προς την δογματικήν και κανονικήν παράδοσιν της Εκκλησίας.

Δεύτερον. Να αγωνίζεσαι διά να διαφυλάξης, να καλλιεργής και να υπερασπίζεσαι τας πνευματικάς αξίας και τον πολιτισμόν της Ορθοδοξίας.

Τρίτον. Και ως επίσκοπος να παραμείνης διάκονος του λαού του Θεού. Εις το "έργον διακονίας" διασώζεται όλος ο πλούτος της φιλανθρωπίας της Ορθοδοξίας, η θυσιαστική αγάπη προς τον "αδελφόν". "Ποιμένα αληθινόν, αποδείξει αγάπη. Δι' αγάπην γαρ ο Ποιμήν ο Μέγας εσταύρωται" (Ιωάννου Σιναϊτου, Κλίμαξ, ΛΑ').

Τέταρτον. Να ενδιαφέρεσαι διά τα υπαρξιακά προβλήματα του σύγχρονου ανθρώπου, να γνωρίζης τα αδιέξοδα, αλλά και να εκτιμάς και να αξιοποιής τας

θετικάς προοπτικάς του πολιτισμού της εποχής μας.

Πέμπτον. Να ενθυμήσαι πάντοτε ότι η αποστολή της Εκκλησίας είναι η μεταμόρφωσις του κόσμου. Προφανώς, η απόρριψις του κόσμου δεν είναι δυνατόν να αποτελή συμβο-λήν εις την μεταμόρφωσίν του.

Έκτον. Ο απαρέγκλιτος σεβασμός προς την Ορθόδοξον Παράδοσιν δεν πρέπει να είναι εμπόδιον διά την συνάντησιν με τον λοιπόν χριστιανικόν κόσμον. Μετεξεπαιδεύθης εις το εν Chambesy Γενεύης ημέτερον Ινστιτούτον Μεταπτυχιακών Σπουδών Ορθοδόξου Θεολογίας και εγνώρισες εκ του σύνεγγυς την ρωμαιοκαθολικήν και την προτεσταντικήν θεολογικήν παράδοσιν. Είμεθα βέβαιοι ότι απέκτησες εκεί πνεύμα διαλόγου, το οποίον θα αξιοποιήσης εις την διακονίαν σου.

Έβδομον. Φέρεις το όνομα του μεγάλου θεολόγου Πατρός της Εκκλησίας, του δογματο-λόγου και αγωνιστού της Ορθοδόξου πίστεως, του υμνογράφου και μελωδού, του ποιη-τού της "αδομένης Δογματικής" Δαμασκηνού. Τίμησον το σεπτόν τούτο όνομα διά της ολικής αφοσιώσεως εις την διδασκαλίαν της Εκκλησίας, διά της μελέτης των Πατέρων, διά της πιστής εξαγγελίας του Ευαγγελίου και της καλής μαρτυρίας "περί της εν ημίν ελπίδος".

Όγδοον. Εις όλας τας προσπαθείας σου να μη λησμονής ότι τίποτε δεν είναι ιδικόν μας έργον και κατόρθωμα. Ο Θεός είναι "ο ενεργών εν ημίν και το θέλειν και το ενεργείν υπέρ της ευδοκίας" (Φιλιπ.β',13).

Το όνομα του σήμερον εορταζομένου Ιερομάρτυρος Αγίου Ελευθερίου, μας οδηγεί εις τας δύο τελευταίας νουθεσίας προς σε.

Ένατον, λοιπόν. Η θεία χάρις, πάντοτε θεραπεύουσα τα ασθενή και αναπληρούσα τα ελλείποντα, δεν μετατρέπει τον άνθρωπον εις παθητικόν δέκτην των άνωθεν δωρημάτων. Το τιμαλφέστατον δώρον του Σωτήρος Χριστού προς ημάς είναι η ελευθερία ως μετοχή εις την θεανδρικήν πραγματικότητα της Εκκλησίας, η οποία είναι ο χώρος όπου τελεσιουργείται η "άλλη πλάσις" του ανθρώπου ως απελευθέρωσις από την αμαρτίαν και τον θάνατον και ως χριστοτερπής αναστροφή εν ελπίδι ζωής αιωνίου. Η εκκλησιο-τραφής ελευθερία είναι οδός σταυροαναστάσιμος. Αίρομεν τον σταυρόν μας, ατενίζοντες πάντοτε εις τον αναστάντα Κύριον της δόξης.

Δέκατον και τελευταίον. Ο μοναχισμός είναι σαρξ εκ της σαρκός της Εκκλησίας και υποστασιοποιεί με το ασκητικόν του ήθος, τον εσχατολογικόν του προσανατολισμόν και τον υψηλόν πνευματικόν πολιτισμόν τον οποίον εδημιούργησε, την εν Εκκλησία "κοινήν ελευθερίαν", ως αυθεντικήν μαρτυρίαν

περί της ελθούσης Χάριτος και προσδοκωμένης πληρότητος εν τη Βασιλεία. Ο μοναχισμός είναι υπέρβασις όχι μόνον του έχειν, αλλά και του “είναι” μας, εφ’ όσον αυτό εκφράζεται “φαρισαϊκώς” ως αυτοδικαίωσις ή ως διεκδίκησις δικαιωμάτων και προνομίων. Η άνευ όρων και ορίων προσφορά του εαυτού εις τον Χριστόν και εις την Εκκλησίαν είναι πηγή δυναμισμού και δημιουργικότητος και δεικνύει σήμερον την κατεύθυνσιν εις την οποίαν ο σύγχρονος ατομοκεντρικός πολιτισμός δύναται να υπερβή τα πολλά αδιέξοδά του”.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, ο νεοχειροτονηθείς Επίσκοπος, αφού έλαβε τη Αρχιερατική Μίτρα και την ράβδο από τα χέρια του Παναγιωτάτου, τέλεσε κατά την τάξη την απόλυση από τον Αρχιερατικό Θρόνο.

Παρέστησαν συμπροσευχόμενοι οι Αρχιερείς Γέρων Νικαίας Κωνσταντίνος, Κρήτης Ερη-ναίος, Μύρων Χρυσόστομος, Κισάμου και Σελίνου Αμφιλόχιος, Καλλιουπόλεως και Μα-δύτου Στέφανος, Κυδωνιών Αθηναγόρας, ο Αρχιεπίσκοπος Ανθηδώνος Νεκτάριος, Επί-τροπος του Παναγίου Τάφου στην Πόλη, οι Επίσκοποι Θερμών Δημήτριος, Αλικαρνασσού Αδριανός και Ευμενείας Ειρηναίος, κληρικοί, Αγιορείτες πατέρες, μοναχές, ο Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων της Ελλάδος Καθ.Βασίλειος Διγαλάκης, η Πρόξενος της Ελ-λάδος στην Πόλη κ.Δανάη Βασιλάκη,

ο πρώην Υφυπουργός Εξωτερικών Αντώνης Διαματάρης, ο πρώην βουλευτής και πρ.υπουργός Χρήστος Μαρκογιαννάκης, η πρώην βουλευτής Ευαγγελία Κουρουπάκη, Άρχοντες Οφφικιάλιοι της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκ-κλησίας, η μητέρα, συγγενείς και φίλοι του νεοχειροτονηθέντος Επισκόπου, πλήθος πιστών από την Πόλη και προσκυνητές από την Κρήτη, καθώς και από άλλες περιοχές της Ελλάδος.

Αμέσως μετά, κατά τη δεξίωση που παρατέθηκε στην Κοινοτική Αίθουσα του Ναού, ο νέος Επίσκοπος Δορυλαίου Δαμασκηνός, στην ομιλία του, εξέφρασε την αφοσίωση και τον σε-βασμό του προς το πρόσωπο του Παναγιωτάτου και ευχαρίστησε τους Συνοδικούς Αγίους Αρχιερείς για την εκλογή του καθώς και εκείνους που συμμετείχαν στη χειροτονία του.

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ: